

РЕШЕНИЕ

№ 4348

гр. София, 01.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 15.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11299** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.203 от АПК и сл. вр.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на Х. Х. С. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк]бл.19 вх.б ап.52 срещу СДВР при МВР с искане да се осъди последната да му заплати 2 500лв., представляващи неимуществени вреди следствие от незаконното задържане със заповед за задържане на лице рег.№2553з-22 от 05.01.2020г. издадена от полицейски орган в 01 група сектор С-4 към ОСПСОВОР-СДВР, отменена с решение №159247 от 24.07.2020г. по ахд №553/2020г. на СРС, която сума се претендира ведно с лихвата от датата на задържането 05.01.2020г..

По изложените в исковата молба обстоятелства за наличието на незаконосъобразен акт –отменената заповед, издадена от ответника, вреди във връзка със същата, както и наличието на пряка причинна връзка –се моли да се уважи исковата претенция. Претендират се и разноси пред настоящата инстанция в размер на изплатено адвокатско възнаграждение от 500лв. първоначално, а по списък за разноси 750лв..

В съдебно заседание – исковата молба се поддържа от адв.Д..

Ответникът –редовно призован –не се представя, но в писмения отговор изразява становище за неоснователност на иска. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП- прокурор Д.- изразява становище за основателност на исковата претенция и предлага да се уважи.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите

на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между страните не са спорни следните факти:

1. Със заповед за задържане на лице рег.№255зз-22 от 05.01.2020г. издадена от полицейски орган в 01 група сектор С-4 към ОСПСОВОР-СДВР на 05.01.2020г. ищецът е задържан.

2. Заповедта е отменена с решение №159247 от 24.07.2020г. по ахд №553/2020г. на СРС.

Следователно налице е първият елемент от фактическия състав за присъждането на обезщетение –отменен като незаконосъобразен административен акт.

От друга страна –СЪДЪТ намира, че неимуществени вреди като болки и страдания, следствие от незаконосъобразното задържане - са претърпяни от С.. Видно от разпита на св.В. В., ищецът се е чувствал зле. Негативните му преживявания са били свързани с факта, че незаконно е бил задържан и обвинен, както и следствие от това, че се е притеснявал как ще се почувства майка му. Било му е неудобно и от приятелите му, които са научили за задържането. Следователно установи се чрез събраните гласни доказателства, че незаконосъобразното задържане е породило негативни последици у ищеца -болки и страдания, които следва да бъдат репарирани. Налице е и пряка причинна връзка –ако съответно не беше издадена заповедта, ищецът не би се чувствал по посочения начин. Относно размера на вредите - доколкото същите са определят от съда по справедливост на база конкретните факти- а именно задържане настъпило на 05.01.2020г. в 12.30ч. /пр.дело-книга на задържаните лица/ и освободено лице на 06.01.2020г. в 12,30ч.- то съставът намира, че справедлив размер на обезщетение е сумата от 300лв.. Лицето е задържано за максималния срок от 24 часа, престояло е през нощта. Кредитира показанията на св.В. В. В.-макар и той да е бил задържан и да има дело с ответника. Кредитира обстоятелството, че лицата с цел пълформанс са извършили конкретни действия. Друг е въпросът, че тези действия са били определени и като хулиганска проява –/поставянето на противогаз на паметника на С./.. Не намира, че не следва да не даде вяра на въведения от свидетеля факт, че лицето не живее с майка си, въпреки възрастта си. Доказателства в обратния смисъл не са ангажирани от ответника, поради което е нормално лицето, което е задържано и не се прибере през нощта да се притесни как ще се почувства родителят му / притесненията на последния не са обект на обезвъзмездяване като неимуществени вреди/. Също съставът намира, че лицето е изпитало и неудобство от посоченото задържане пред приятелите си като цяло.

Следователно –от пълния предявен размер от 2500лв. съдът намира за справедливо обезщетение сумата от 300лв., за което искът следва да се уважи, а за разликата от 2200лв. да се отхвърли. Следва да се уважи и акцесорното искане за лихва, но не от 05.01.2020г.-дата на незаконното задържане, а от датата на влизане в сила на решението на СРС за отмяна на заповедта т.е. от 03.10.2020г., съгласно т.4 на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. гр. д. № 3/2004 г., ОСГК.

По разноските: ищецът с исковата молба претендира разноски в размер на 500лв. платено адвокатско възнаграждение като е приложил на л.5 от 18.11.2020г. договор №794072 за процесуално представителство и защита с адв.Д.. Видно от договора договореното възнаграждение е 750лв., така както и поискано със списъка за разноски. Съдът обаче констатира, че се касае именно за договорено възнаграждение като до приключване на устните състезания –не са представени доказателства, че тази

сума е платена т.е. че се касае за действително направен, а не уговорен, разход. В тази насока и съдебната практика е категорична, че разноски не се присъждат. Единствено доказаният разход е за 10лв. държавна такса.

От друга страна с писмения отговор на ответника на л.14 – се иска при отхвърляне на иска присъждането на юрисконсултско възнаграждение. Същото обаче не е разноска по смисъла на ЗОДОВ /така и съдебната практика на АССГ напр. решение №4985/21.06.2021г. по адм.дело №3843/21г. на троен състав на АССГ/.

С оглед изложеното – СЪДЪТ и на основание чл.172, ал.1 от АПК

РЕШИ:

По искова молба на Х. Х. С. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк]бл.19 вх.б ап.52 ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ при МВР да му заплати 300лв., представляващи неимуществени вреди следствие от незаконното задържане със заповед за задържане на лице рег.№255зз-22 от 05.01.2020г. издадена от полицейски орган в 01 група сектор С-4 към ОСПСОВОР-СДВР, отменена с решение №159247 от 24.07.2020г. по ахд №553/2020г. на СРС, която сума се дължи ведно с лихвата от 03.10.2020г..

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата до пълния му предявен размер от 2500лв. или отхвърля иска за сумата от 2200лв..

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Х. Х. С. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място],[жк]бл.19 вх.б ап.52 –платените разноски по делото в размер на 10лв.д.т..

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба чрез АССГ пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му. Да се изпратят преписи на страните.

След влизане в сила на решението -да се върне ахд на СРС, приложено за послужване, поради отпадналата необходимост.

Съдия: